

**Teatre Auditori
de Granollers**

**19/05/24
–18 h**

**El concert inclou
la popular sarsuela
'Cançó d'amor
i de guerra'**

Stabat Mater de Brotons

**L'obra de Salvador Brotons
interpretada per tres cors i una
orquestra simfònica**

Fitxa artística

Cor de Cambra de Granollers
(Josep Vila Jover, direcció)

Cor Jove Amics de la Unió
(Marta Dosaiguas, direcció)

Cor ArslnNova
(Maria Maurí, direcció)

Orquestra Simfònica Sant Cugat
(Salvador Brotons, direcció)

Marta Matheu, soprano
Roger Padullés, tenor
Pau Armengol, baríton

Salvador Brotons, director

Programa

R. MARTÍNEZ I VALLS: *Cançó d'amor i de guerra* (selecció)
S. BROTONS: *Stabat Mater*

Durada:
1a part 40 min
Pausa 15 min
2a part 40 min

Viu la clàssica!

Aquest és l'últim concert de clàssica de la temporada, però tenim un munt de continguts perquè puguis reviuere concerts passats i nodrir-te de les entrevistes, programes de televisió i pòdcasts que hem anat generant al llarg de la temporada.

Entra al QR i prova d'entrar a la Biblioteca de concerts per veure concerts sencers de les formacions residents. A Sons en el temps podràs escoltar els pòdcasts de ràdio de l'Oriol Padró sobre totes les produccions de clàssica i, a Notes al marge, coneixeràs les propostes més a fons amb entrevistes prèvies als seus protagonistes amb el mateix Oriol Padró i l'Alba Nogueras, amb la col·laboració de VOTV.

Estem preparant una programació de clàssica per la temporada vinent molt i molt llaminera. Us esperem aviat als escenaris del Teatre Auditori. Gràcies per la confiança!

Temporada 2023—2024

 @TAGranollers
 @teatreauditori
 @teatreauditoridegranollers

Organització i promoció:

Amb el suport de:

D'entre el dolor, la pau

«Escriure un *Stabat Mater* a les portes del s. XXI no crec que sigui estrany ni agosarat», apuntava **Salvador Brotons** a les notes al programa d'aquesta partitura composta el 1997. «El que potser sí que és atrevit és fer avui dia una obra simfònicocoral de més de quaranta minuts de durada. Sembla que estiguem educant la ment a rebre estímuls curts, fàcilment assimilables i desxifrables de forma immediata». Si això ho deia fa més de vint-i-cinc anys, imagineu-vos el repte que suposa, avui, crear un espai com aquest –de concentració, de reflexió, de contemplació– a l'era de la sobreestimulació i la immediatesa. Però, justament per aquest motiu, una música així és més necessària que mai.

Aquesta obra dividida en set parts parla del dolor humà d'una mare. Ho fa indagant en el dramatisme d'aquesta pena –I. *Stabat Mater Dolorosa*–, en la impotència d'algú que veu aquest sacrifici –II. *Qui est homo*–, en la brutalitat i el patiment que genera aquesta tortura –III. *Pro peccatis*–, però també en l'amor, la dolçor i la tendresa que hi ha en aquest lament –IV. *Eia Mater*–. Continua creant paral·lelismes de caràcter i tornant al tema del primer moviment –V. *Sancta mater*–, continua amb una fuga coral contrapuntística que parla de la devoció que sent la massa –VI. *Inflamatus et accensus*– i acaba amb la culminació de tot el procés: una visió etèria, confusa i remota de l'ànima eterna –VII. *Quando corpus morietur*.

D'aquesta manera, s'intercalen moviments més llargs, densos i de gran intensitat dramàtica, amb d'altres de més curts, lents i reflexius que interpreten dos solistes vocals: un baríton i una soprano. Per contra, les parts per a cor i orquestra són d'una gran força, de tempo ràpid i summament vibrants, esclatants. Finalment, diu el compositor, l'últim número és diferent de la resta: «aïllat i a la manera de conclusió, la música pertany a un altre món: el món etern de l'infinít». Aquesta obra escrita per iniciativa del compositor i estrenada als Estats Units amb un gran èxit de públic i bones crítiques, no s'havia tornat a interpretar; avui, però, tindrem l'oportunitat de tornar-la a sentir damunt un escenari.

El programa es completarà amb fragments de la coneguda i celebrada sarsuela *Cançó d'amor i de guerra* del compositor valencià **Rafael Martínez Valls**. Aquesta partitura escrita el 1926, en plena dictadura de Primo de Rivera, prohibida després de la guerra civil –com tantes altres obres del teatre català–, narra una història d'amor entre dos joves que no poden estar junts a causa de l'objecció d'un tercer. Tot plegat transcorre en un moment històric convuls per a França, a final del segle XVIII, coincidint amb la revolució republicana. Com en l'obra de Brotons, el rerefons és amarg i dolorós, però malgrat tot es pot albirar una espurna d'amor, de pau.

Alba Nogueras, periodista cultural